U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **M. H. A.**, zastoupený Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 7. 2017, č. j. 61 Az 8/2014 - 145,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“) rozhodnutím ze dne 21. 3. 2014, č. j. OAM-154/ZA-ZA13-K03-2013, zamítlo žalobcovu žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

II.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě. Ten ji nejprve zamítl rozsudkem ze dne 30. 4. 2015, č. j. 61 Az 8/2014 - 43. Poté, co tento rozsudek zrušil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 7. 4. 2016, č. j. 5 Azs 105/2015 - 56, vydal krajský soud po třech ústních jednáních a vyžádání znaleckého posudku v otázce pravosti žalobcem předložených dokladů a listin prokazujících jeho členství v hnutí Fatah nový rozsudek ze dne 13. 7. 2017, č. j. 61 Az 8/2014 - 145, kterým žalobu opět zamítl.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Stěžovatel připomněl, že jako důvod své žádosti o mezinárodní ochranu uváděl mimo jiné, že je zastrašován neznámými lidmi z Hizballáhu, přičemž mu bylo vyhrožováno zabitím, neboť byl přítomen u střelby

v Bab al Tabbaneh. Krajský soud se ovšem zaměřil jen na pravost listin stěžovatelem předložených, aniž by zpochybnil stěžovatelovu příslušnost k hnutí Fatah. Krajský soud se tedy dostatečně nevypořádal se stěžovatelovým azylovým příběhem, stejně jako předtím žalovaný, a nevysvětlil, z jakého důvodu jsou stěžovatelovy obavy z Hizballáhu liché či azylově nerelevantní. Žalovaný se navíc zaměřil pouze na soukromou povahu hnutí Hizballáh a již se nezabýval tím, že se proti tomuto hnutí nelze v Libanonu domoci efektivní ochrany. Krajský soud se pak nijak nevypořádal s ohrožením stěžovatele z důvodu střetů mezi sunnity z Bab al Tabbaneh a Japah Mohsen, ani je nepokládal za relevantní. Žalovaný i krajský soud tak nedostáli své povinnosti objasnit nejasnosti ve stěžovatelově azylovém příběhu. Z těchto důvodů stěžovatel navrhl, aby byl rozsudek krajského soudu i rozhodnutí žalovaného zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

IV.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že jeho správní rozhodnutí je dostatečně odůvodněno a individualizováno, je přezkoumatelné, zákonné, věcně správné a netrpí vadami vytýkanými stěžovatelem. Stejně tak je srozumitelné a přezkoumatelné i rozhodnutí krajského soudu. Žalovaný proto navrhl, aby byla kasační stížnost odmítnuta pro nepřijatelnost, nebo zamítnuta pro nedůvodnost.

V.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Vzhledem k tomu, že se v projednávané věci jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany, zabýval se Nejvyšší správní soud v souladu s § 104a s. ř. s. otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem *„přesah vlastních zájmů stěžovatele“*. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu totiž poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námitky a stěžovatel ve své argumentaci nevyložil žádné důvody, které by svědčily pro odklon.

[8] Stěžovatelova výtka, že se krajský soud zaměřil jen na pravost jím předložených listin, aniž by zpochybnil jeho příslušnost k hnutí Fatah, je vnitřně rozporná. Stěžovatel svou příslušnost k hnutí Fatah prokazoval právě listinami, které předložil, a sám v doplnění žaloby ze dne 22. 5. 2014 navrhoval, že případné pochybnosti o jejich pravosti je možno vyvrátit znaleckým posudkem. Právě takový znalecký posudek nechal krajský soud vyhotovit po zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu a z tohoto posudku založeného na č. l. 94 a násl. soudního spisu krajského soudu jasně vyplynulo, že doklady z let 2003, 2011 a 2013, kterými stěžovatel prokazoval svou údajnou příslušnost k hnutí Fatah, jsou padělky vyhotovené na jediné tiskárně, jež byla vyrobena po roce 2012. Předložením padělků ve správním řízení stěžovatel nutně zpochybnil nejen skutečnost své příslušnosti k hnutí Fatah, ale celý svůj azylový příběh pronásledování hnutím Fatah a hnutím Hizballáh. Co se týče důsledků, které stěžovatel odvozuje z toho, že byl údajně přítomen u střelby v Bab al Tabbaneh a jeho ohrožení z důvodu střetů mezi sunnity z Bab al Tabbaneh a Japah Mohsen, Nejvyšší správní soud připomíná, že žádná taková tvrzení stěžovatel neuplatnil před krajským soudem ani v žalobě, ani v jejím doplnění, takže se s nimi krajský soud nemohl nijak vypořádat.

[9] Co se týče požadavků na důkladnost vypořádání se s azylovými příběhy palestinských uprchlíků pocházejících z Libanonu, kteří argumentují obavami z hnutí Hizballáh, těmi se Nejvyšší správní soud již dostatečně zabýval v rozsudku ze dne 24. 8. 2017, č. j. 1 Azs 227/2017 - 33, na který stěžovatel sám odkazuje. Ani zde tedy nejde o otázku, která by dosud nebyla vůbec nebo nebyla plně vyřešena judikaturou Nejvyššího správního soudu ve smyslu institutu přijatelnosti kasační stížnosti.

[10] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitky uvedené v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[11] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. října 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu